

Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 20. decembra 2017 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Verwaltungsgerichtshof – Rakúsko) – Protect Natur-, Arten- und Landschaftsschutz Umweltorganisation/Bezirkshauptmannschaft Gmünd

(Vec C-664/15) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Životné prostredie — Smernica 2000/60/ES — Politika Európskej únie v oblasti vodného hospodárstva — Článok 4 ods. 1 a článok 14 ods. 1 — Povinnosti zabrániť zhoršeniu stavu vodných útvarov a podporiť aktívnu účasť všetkých dotknutých strán na vykonávanie smernice — Aarhuský dohovor — Účasť verejnosti na rozhodovacom procese a prístup k spravodlivosti v oblasti životného prostredia — Článok 6 a článok 9 ods. 3 a 4 — Charta základných práv Európskej únie — Článok 47 — Právo na účinnú súdnu ochranu — Projekt, ktorý môže mať vplyv na stav vôd — Správne konanie o udelenie povolenia — Organizácia na ochranu životného prostredia — Návrh na priznanie postavenia účastníka správneho konania — Možnosť domáhať sa práv vyplývajúcich zo smernice 2000/60/ES — Zánik postavenia účastníka konania a právo na prostriedok nápravy v prípade, že sa uvedené práva neuplatnia v priebehu správneho konania včas)

(2018/C 072/04)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Verwaltungsgerichtshof

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Protect Natur-, Arten- und Landschaftsschutz Umweltorganisation

Žalovaný: Bezirkshauptmannschaft Gmünd

Výrok rozsudku

1. Článok 9 ods. 3 Dohovoru o prístupe k informáciám, účasti verejnosti na rozhodovacom procese a prístupe k spravodlivosti v záležitostiach životného prostredia podpísaného v Aarhuse 25. júna 1998 a schváleného v mene Európskeho spoločenstva rozhodnutím Rady 2005/370/ES zo 17. februára 2005, v spojení s článkom 47 Charty základných práv Európskej únie, sa má vykladať v tom zmysle, že organizácia na ochranu životného prostredia, ktorá je riadne založená a funguje v súlade s požiadavkami stanovenými vnútroštátnym právom, musí mať možnosť napadnúť na súde rozhodnutia o povolení projektu, ktorý môže byť v rozpore s takou povinnosťou zabrániť zhoršeniu stavu vodných útvarov, ako je povinnosť stanovená v článku 4 smernice 2000/60/ES Európskeho parlamentu a Rady z 23. októbra 2000, ktorou sa stanovuje rámec pôsobnosti pre opatrenia spoločenstva v oblasti vodného hospodárstva.
2. Ustanovenia článku 9 ods. 3 tohto dohovoru schváleného rozhodnutím 2005/370 v spojení s článkom 47 Charty základných práv, ako aj článkom 14 ods. 1 smernice 2000/60 sa majú vykladať v tom zmysle, že bránia vnútroštátnemu procesnému právu, ktoré v situácii, o akú ide v konaní vo veci samej, vylučuje, aby organizácie na ochranu životného prostredia mali právo zúčastniť sa v postavení účastníka konania o udelení povolenia, ktorým sa vykonáva smernica 2000/60, a ktoré obmedzuje právo na podanie prostriedku nápravy na účely napadnutia rozhodnutí vydaných v rámci takéhoto konania v tom zmysle, že toto právo majú iba osoby v postavení účastníkov konania.
3. S výhradou overenia relevantných skutočností a príslušných vnútroštátnych právnych predpisov vnútroštátnym súdom sa má článok 9 odseky 3 a 4 uvedeného dohovoru schváleného rozhodnutím 2005/370 v spojení s článkom 47 Charty základných práv vykladať v tom zmysle, že bráni tomu, aby v situácii, o akú ide v konaní vo veci samej, bolo voči organizácii na ochranu životného prostredia uplatnené ustanovenie vnútroštátneho procesného práva, ktoré sa týka zániku procesného práva, podľa ktorého osoba stráca svoje postavenie účastníka konania, a preto nemôže podať prostriedok nápravy proti rozhodnutiu, ktoré je vydané v tomto konaní, ak počas správneho konania nevzniesla svoje námietky včas, a to najneskôr počas ústnej časti tohto konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 111, 29.3.2016.